

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.947 van 24 juli 2001
in de zaak A. 99.630/XII-2911.**

In zake : Maria BRULOOT,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. VANNESTE,
kantoor houdende te TORHOUT,
Oostendestraat 327

tegen :

Scholengroep 27 - OOSTENDE,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. ROMBAUT,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Justitiestraat 18.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Maria BRULOOT op 22 januari 2001 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "de beslissing van Scholengroep 27 - Gemeenschapsonderwijs d.d. 17 november 2000 houdende de afwijzing van een betrekking in voormelde scholengroep" en van "de benoemingsbeslissing van de andere kandidaten door verweerster";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de vernietiging vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door eerste auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 9 mei 2001
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 mei 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad
G. VAN HAEGENDOREN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat
K. COLLETTE, die loco advocaat R. VANNESTE verschijnt
voor verzoekster, en van advocaat M. STOMMELS, die loco
advocaat R. ROMBAUT verschijnt voor de verwerende
partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste
auditeur-afdelingshoofd R. VAN DER GUCHT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI,
hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de algemeen directeur van
de scholengroep 27-Oostende met een 17 november 2000
gedateerd schrijven aan verzoekster meedeelt :

"dat aan uw aanvraag voor de volgende betrekking,
rekening houdend met het soort aanvraag, geen gunstig
gevolg kan worden gegeven omwille van de bijvermelde
reden.

Betrekkingnummer	10007
Volume	24 u.
Ambt	Onderwijzer
Instelling	Basisschool Koekelare
Reden	De betrekking werd toegewezen aan een andere kandidaat

Bovenstaande formulering geeft u, summier, het
resultaat van de procedure. Voor meer informatie
inzake motivering van de beslissing en inzage in het
dossier kan u contact opnemen met de heer
Luc Bentein, algemeen directeur van de scholengroep
op bovenvermeld telefoonnummer. [...]"

Overwegende dat de verwerende partij de laattijdigheid van de vordering opwerpt; dat er voorts nog geen noodzaak bestaat om over de door de verwerende partij opgeworpen ontvankelijkheidsexceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie alleen nodig is indien zou komen vast te staan dat de grondvoorwaarden voor het toewijzen van de vordering tot schorsing vervuld zijn, wat, zoals hierna zal blijken, niet het geval is;

Overwegende dat verzoekster een eerste middel put uit de schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; dat zij hierbij toelicht dat "de beslissing van verweerster [...] allerminst gemotiveerd" is;

Overwegende dat de verwerende partij er op wijst dat de bestreden beslissing kenbaar maakte dat verzoekster te allen tijde inzage kon vragen van haar dossier, dat de beslissing geen verdere motivering behoeft, dat verzoekster immers pas als vierde was gerangschikt, de betrekking was toegewezen aan de kandidaat die als eerste was gerangschikt en de afwijzing van een betrekking niet verder gemotiveerd moest worden;

Overwegende dat de motivering die de wet van 29 juli 1991 oplegt, in de akte van de bestuurshandelingen waarop de wet van toepassing is de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen; dat die motivering afdoende moet zijn ten einde een belanghebbende in staat te stellen terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen de beslissing te verweren met de middelen die het recht hem ter beschikking stelt;

Overwegende dat de beslissing waarbij een kandidaat benoemd wordt voor een welbepaalde betrekking de weigering inhoudt om de andere kandidaten te benoemen; dat een dergelijke impliciete beslissing uit het toepassingsgebied lijkt te zijn gesloten van de wet van 29 juli 1991, waaruit volgt dat enkel de benoemingsbeslissing aan de vereisten van de formele motivering moet voldoen; dat de formele motivering van een benoemingsbeslissing wel vereist dat de afgewezen kandidaten kennis kunnen krijgen van de redenen die er de overheid toe hebben gebracht de voorkeur te geven aan de ene kandidaat voor de andere; dat de benoemende overheid daartoe moet vermelden waarom een bepaalde kandidaat wordt benoemd, maar in beginsel niet waarom de andere kandidaten niet in aanmerking worden genomen; dat de overheid soms, afhankelijk van de omstandigheden van de zaak, wat dan ook geval per geval moet worden beoordeeld, er toch niet mag mee volstaan te vermelden waarom een kandidaat wordt benoemd, maar ook moet aanduiden waarom andere kandidaten niet in aanmerking komen;

Overwegende dat hetgeen verzoekster aan de verwerende partij evenwel verwijt, niet een gebrek is in de motivering van de beslissing waarbij haar concurrent is benoemd, maar een tekortkoming in de wijze waarop aan haarzelf kennis is gegeven van die beslissing;

Overwegende dat de verwerende partij aan verzoekster als niet-benoemde kandidaat het resultaat van de benoemingsprocedure heeft meegedeeld; dat de verwerende partij daarenboven verzoekster als belanghebbende derde voorstelt "[v]oor meer informatie inzake motivering van de beslissing en inzake van het dossier" contact op te nemen met de bevoegde ambtenaar; dat in de huidige stand van de procedure wordt aange-

nomen dat dergelijke wijze van handelen een belanghebbende op volkomen wijze in staat stelt om met kennis van zaken te oordelen over het nut van een eventuele procesgang en dat de wet van 29 juli 1991 in die omstandigheden niet vereist dat aan alle afgewezen kandidaten ook de akte van benoeming formeel moet worden meegedeeld, of ten minste de in die akte opgenomen motivering; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat verzoekster als tweede middel aanvoert wat volgt :

"Zoals reeds aangegeven is het feitenrelaas dat verzoekster solliciteerde bij verweerster voor een vaste benoeming.

Verzoekster kreeg tevens een gunstig verslag van de Schoolraad te Koekelare alwaar zij les gaf. (stuk 2)

Verweerster stelde in haar beslissing gedateerd op 17 november 2000 dat niet verzoekster, doch een andere kandidate de betrekking had gekregen. (stuk 4)

Verzoekster tekende bezwaar aan tegen deze beslissing bij schrijven van 07 december 2000 (stuk 5) inhoudende :

1. dat verzoekster kennis nam van het feit dat er geen gunstig gevolg werd gegeven aan de aanvraag voor benoeming in het ambt van onderwijzer aan de Basisschool te Koekelare (betrekking nr. 10.007)
2. dat verzoekster voor het eerst als onderwijzeres werd aangesteld op 09.09.1976 en vervolgens ieder jaar opnieuw werd aangesteld tot en met 30.06.1987.
3. dat verzoekster telkens op wettelijke wijze en volgens de ministeriële omzendbrieven haar kandidatuur indiende.
4. dat verzoekster over 11 kandidaturen beschikt. (stuk 6 : loopbaanfiche)
5. dat verzoekster werd aangesteld onder het vorig statuut bepalende in hoofdstuk III Werving § 2 art. 18 : 'Niemand kan als tijdelijk personeelslid worden aangesteld indien hij niet voldoet aan de onderstaande voorwaarden (stuk 7) en meer bepaald art. 18.9 : zijn kandidatuur hebben ingediend in de vorm en binnen de termijn die in de oproep tot de kandidaturen werden vastgesteld'.
Dat verzoekster aldus logischerwijze haar kandidatuur instelde, aangezien zij anders niet kon aangesteld worden en dat verzoekster aldus een 'supertijdelijke' was.
6. Dat verzoekster dan ook voor benoeming voorrang dient te hebben op de andere kandidaten die geen

'supertijdelijke' zijn volgens artikel 99 van het D.R.P. van 27 maart 1991 (stuk 8).

Verweerster reageerde reeds op het bezwaarschrift bij schrijven van 14 december 2000 stellende dat er minimaal 10 kandidaturen ingediend dienden te zijn en dat verzoekster dit dient aan te tonen. (stuk 9)

Verzoekster reageerde hierop bij schrijven d.d. 08.01.2001 stellende dat:

1. verzoekster op een wettelijke en statutaire wijze en aan de hand van het toen geldende Koninklijk Besluit van 22.03.1969 (Belgisch Staatsblad, 02.04.1969) Hoofdstuk 3, § 2 art 18. en volgende (stuk 11) voldoet.
2. Dat in ieder geval niemand kan worden aangesteld indien hij zijn kandidatuur niet heeft ingediend binnen de wettelijke termijn en in de voorgescreven vorm. (art. 18, 9° voormeld KB)
Dat verzoekster haar aanstellingen bewijst onder stuk 6 en dat bijgevolg verzoekster haar kandidaturen wel degelijk heeft gesteld en dat dit onomkeerbaar is en noch voor enige andere interpretatie vatbaar is.
3. Dat deze wetgeving gold tot de omvorming van het onderwijs in 1990 en bij de oprichting van de ARGO en dit waarbij de ARGO de bevoegdheid voor aanstellingen van de Minister overnam. (vanaf dit ogenblik spreekt men trouwens over de inrichtende macht)
4. Dat de nieuwe decreten geen nadelen mogen toebrengen aan de verworven rechten van het vroegere Rijkspersoneel.
5. Dat verzoekster over de bij Wet vastgestelde 11 kandidaturen beschikt en volgens het DPR van 27.03.1991 voorrang geniet als supertijdelijke (stuk 12) voor vaste benoeming.
6. Dat de stelling van verweerster in haar antwoordschrijven dan ook niet klopt, doch dat verzoekster toch nog bijkomende informatie gaf. (stukken 13)

Dat dan niet alleen de weigeringsbeslissing d.d. 17 november 2000 dient geschorst te worden, doch tevens de benoemingsbeslissing van de andere kandidaat die enkel kan aangeduid worden door verweerster in de procedure";

Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat verzoekster niet aangeeft "waaruit dit tweede middel exact bestaat" en dat zij enkel een opsomming geeft van feiten, waarbij zij verwijst naar bepalingen van een overigens opgeheven koninklijk besluit;

Overwegende dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel in principe vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden; dat hetgeen verzoekster uiteenzet een chronologisch feitenrelaas is van gebeurtenissen die aan haar vordering zijn voorafgegaan; dat verzoekster het, de aard van het administratieve kort geding en de rechten van de verdediging in die procedure mede in acht nemend, niet aan de Raad van State mag overlaten om uit die uiteenzetting een middel te distilleren; dat de aangehaalde uiteenzetting niet als een ontvankelijk middel kan worden verstaan;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een schorsing alleen bevolen kan worden als ernstige annulatiemiddelen worden aangevoerd; dat aan deze eerste voorwaarde niet is voldaan; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vierentwintig juli 2001, door :

de HH. G. VAN HAEGENDOREN,

F. BONTINCK,

De griffier,

F. BONTINCK.

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
toegevoegd griffier.

De voorzitter,

G. VAN HAEGENDOREN.